

ΧΕΡΑΡΤ ΒΑΝ ΧΕΜΕΡΤ

Ο ΤΕΤΡΑΠΟΔΟΣ ΦΙΛΑΒΛΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΜΑΡΚ ΓΙΑΝΣΕΝ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: KIEF DE GOALTJESDIEF – SCHOOLVOETBAL
Από τις Εκδόσεις Clavis Uitgeverij Hasselt-Amsterdam-New York,
Βέλγιο-Ολλανδία 2013

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι κανονιέρηδες των γηπέδων (ΒΙΒΛΙΟ 4) –
Ο τετράποδος φιλάθλος**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Gerard van Gemert

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαργώ Ζέμπρεχτς

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Mark Janssen

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

© Κειμένου και εικονογράφησης: Clavis Uitgeverij,
Hasselt-Amsterdam-New York, 2013
All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2018

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2340-1
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2341-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · <http://blog.psychogios.gr>

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfoffi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · <http://blog.psychogios.gr>

ΧΕΡΑΡΤ ΒΑΝ ΧΕΜΕΡΤ

Ο ΤΕΤΡΑΠΟΔΟΣ ΦΙΛΑΘΛΟΣ

Μετάφραση από τα ολλανδικά:
Μαργώ Ζέμπρεχτς

Η κακοποίηση του Ντούρακ

Νοιπόν, αν την άλλη εβδομάδα παίξουμε όπως κάνουμε προπόνηση σήμερα, ξέχασέ το», γκρίνιαξε ο Νταν και κλότσησε την μπάλα προς το τέρμα.

«Μην υπερβάλλεις, Γκολτζή», είπε ο Ρέμι. «Γι' αυτό κάνουμε προπόνηση, έτσι δεν είναι;»

Ναι, έτσι είναι, σκέφτηκε ο Νταν, που οι φίλοι του τον φώναζαν Γκολτζή, επειδή ήξερε να ρίχνει δυνατά σουτ. Αλλά δεν ήθελε να παραδεχτεί ότι ο φίλος του είχε δίκιο. Ο Νταν έτρεξε στο τέρμα για να μαζέψει την μπάλα από τα δίχτυα. «Παίζουμε;» ρώτησε όταν γύρισε.

Ο Νταν και ο Ρέμι έκαναν προπόνηση μαζί με τους συμμαθητές τους. Την επόμενη εβδομάδα θα έπαιζαν με την ποδοσφαιρική ομάδα του σχολείου τους

ενάντια στο σχολείο *Πλέσμαν*. Ο αγώνας αυτός γινόταν κάθε χρόνο, και οι μαθητές και των δυο σχολείων τον θεωρούσαν πολύ σημαντικό. Ο νικητής έπαιρνε ένα κύπελλο που μπορούσαν να το κρατήσουν για έναν χρόνο, μέχρι την επόμενη διοργάνωση. Την προηγούμενη χρονιά είχε νικήσει το σχολείο *Πλέσμαν* και το κύπελλο βρισκόταν στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολείου, σε μια μεγάλη προθήκη. Όποιος έμπαινε, το έβλεπε κατευθείαν.

«Η έκτη τάξη ενάντια στην πέμπτη και την τετάρτη», είπε ο Μάικ. Ο ίδιος ήταν μαθητής της έκτης τάξης και έπαιζε στο προπαιδικό της Άλμεν Μπόις.

«Δεν πρόκειται να κερδίσουμε», είπε ο Νταν, ο οποίος έπαιζε στο τζούνιор του Α.Ο. Άλμια. «Μας περνάτε όλοι ένα δυο χρόνια».

«Δε θες να παίξεις μαζί μας ενάντια στο *Πλέσμαν*;» ρώτησε ο Μάικ.

Ο Νταν έγνεψε.

«Ε, τότε θα παίξεις και με παιδιά από την έκτη».

«Οκέι», είπε ο Νταν. Ο Μάικ είχε δίκιο σε αυτό.

«Πάρτε θέσεις», φώναξε ο Μάικ, ο αρχηγός της ομάδας και ο καλύτερος ποδοσφαιριστής του σχολείου. Κυκλοφορούσε μια φήμη ότι τον παρακολουθούσαν από την επαγγελματική ομάδα Άετσβελτ.

Παρόλο που η τετάρτη και η πέμπτη τάξη είχαν έναν παίκτη παραπάνω, τα έβρισκαν σκούρα απέναντι στα μεγαλύτερα παιδιά της έκτης τάξης. Ειδικά ο Μάικ ήταν επικίνδυνος.

Αλλά κι ο Νταν έπαιζε καλά. Είχε βάλει δυο γκολ και αντί να χάνουν με 1-0, τώρα νικούσαν με 1-2.

«Καλά τα πας, Γκολτζή», είπε ο Μάικ όταν σταμάτησε για λίγο το παιχνίδι.

Ο Νταν έλαμψε. Χάρηκε με το κομπλιμέντο του Μάικ. «Ε, εντάξει», είπε ντροπαλά.

«Πότε θα έρθεις στην Άλμεν Μπόις;» γέλασε ο Μάικ.

Ο Νταν στριφογύρισε τα μάτια του. Η Άλμεν Μπόις ήταν ο αιώνιος αντίπαλος του Α.Ο. Άλμια, όπου έπαιζε ο Νταν. «Ποτέ», είπε ο Νταν αποφασιστικά.

Ο Μάικ γέλασε. «Μπράβο, Γκολτζή, μην εγκαταλείπεις ποτέ την ομάδα σου».

Το παιχνίδι συνεχίστηκε. Αλλά, ξαφνικά, ένας σκύλος μπήκε στον αγωνιστικό χώρο και έτρεξε να πιάσει την μπάλα για να παίξει. Τα παιδιά από τη μεριά τους προσπαθούσαν να την κρατήσουν μακριά από τον σκύλο και έκαναν πάσες ο ένας στον άλλο. Όμως, μια κακή πάσα έδωσε στον σκύλο την ευκαιρία να πιάσει την μπάλα.

Με τα δυο μπροστινά του πόδια μάγκωσε λαχναρισμένος την μπάλα.

«Ποιανού είναι αυτός;» ρώτησε ο Μάικ κοιτώντας όλους τους παίκτες.

Κάποια παιδιά κούνησαν το κεφάλι τους, αλλά τα περισσότερα δεν είπαν τίποτα.

«Κανενός;» ξαναρώτησε ο Μάικ.

Πριν προλάβει να απαντήσει κάποιος, ακούστηκε μια βροντερή φωνή. «Ντούρακ, έλα δω!»

Ο σκύλος αντέδρασε λες και τον είχε τοιμήσει σφήκα. Σηκώθηκε απότομα, αλλά έμεινε ακίνητος.

Ο Νταν γύρισε και είδε ένα παιδί να στέκεται στην άκρη του γηπέδου. Φαινόταν εχθρικός και ήταν σίγουρα τρία χρόνια μεγαλύτερος από εκείνον.

«Εδώ!» φώναξε ακόμα μια φορά. Και με την παλάμη του χτύπησε στο πόδι του.

Ο σκύλος, που προφανώς λεγόταν Ντούρακ, έμει-

νε ακίνητος ακόμα λίγο. Μετά έτρεξε προς το παιδί. Κουνώντας την ουρά του, στάθηκε μπροστά του.

«Τρελάθηκες;» φώναξε το παιδί. «Γιατί έφυγες;»

Ο Ντούρακ μαζεύτηκε και κατέβασε το κεφάλι του.

Το παιδί γύρισε να φύγει. «Έλα», είπε.

Ο Ντούρακ, όμως, δε σηκώθηκε.

«Ντούρακ», φώναξε το παιδί απειλητικά. «Έλα».

Ο σκύλος συνέχισε να κουνάει την ουρά του, αλλά δεν κουνήθηκε από τη θέση του.

Το αγόρι ξαναγύρισε. «Ντούρακ. Τώρα», διέταξε. Όταν ο Ντούρακ συνέχισε να μην ακούει, το παιδί τον πλησίασε και τον κλότσησε στα πλευρά.

«Ει», αντέδρασε αμέσως ο Ρέμι. «Χαλάρωσε, φίλε».

Το παιδί σήκωσε για μια στιγμή το βλέμμα του, αλλά ξανακοίταξε τον σκύλο του. «Έλα», είπε. Και κλότσησε ξανά το ζώακι στα πλευρά του. Όχι τόσο δυνατά αυτή τη φορά, όμως. Παρ' όλα αυτά ο Ντούρακ έκλαψε σιγανά.

Ο Ρέμι πλησίασε το παιδί. «Για ξανακάν' το, φίλε», ξεκίνησε. «Θα σε κλοτοήσω κι εγώ μετά».

«Σκάσε, μικρέ», είπε το παιδί. «Και να κοιτάς τη δουλειά σου».

Ο Ρέμι, όμως, δεν ποτήθηκε. Όταν πλησίασε τον Ντούρακ, γονάτισε και τον χάιδεψε στο κεφάλι.

«Φύγε από κει», είπε το αγόρι.

«Τότε θα πρέπει να κλοτηήσεις κι εμένα», απάντησε ο Ρέμι και συνέχισε να χαιδεύει το σκυλί.

Το παιδί πήγε κοντά στον Ρέμι και σήκωσε το πόδι του.

«Έλα τώρα», είπε ο Μάικ θέλοντας να ηρεμήσει τα πνεύματα. «Δε χρειάζεται αυτό. Έλα, Ρέμι, σήκω».

Ο Ρέμι υπάκουσε και σηκώθηκε.

«Πάρε τον σκύλο σου και φέρσου του σωστά», είπε ο Μάικ.

Το αγόρι έσκυψε και έβαλε ένα λουρί στον σκύλο. «Αυτό το αποφασίζω εγώ», μουρμούρισε. Τράβηξε το λουρί κι αυτή τη φορά ο Ντούρακ υπάκουσε.

Χωρίς να κοιτάξει κανέναν, το παιδί έφυγε από το γήπεδο.

«Τον βλάκα», σχολίασε ο Μάικ.

Ο Νταν συμφώνησε μαζί του.

Ο Νταν ο Γκολτζής προπονείται με την ομάδα του για έναν σημαντικό ποδοσφαιρικό αγώνα. Όλο το σχολείο είναι στο πλευρό τους, στην προσπάθειά τους να πάρουν το κύπελλο που έχασαν την προηγούμενη χρονιά.

Μια μέρα, την ώρα της προπόνησης, μπαίνει στο γήπεδο ένας σκύλος, το αφεντικό του οποίου του φέρεται πολύ σκληρά. Την επομένη ο Νταν και ο φίλος του ο Ρέμι βρίσκουν τον σκύλο στον δρόμο μόνο του· αυτός τους οδηγεί σε έναν χώρο στη βιομηχανική περιοχή, ο οποίος είναι γεμάτος σακιά που περιέχουν κάτι ύποπτο.

Κι αυτό είναι μόνο η αρχή...

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

Από 7 ετών

ISBN: 978-618-01-2340-1

9 786180 123401

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 20118